

Jacobo
Feijóo

Martín
Rodríguez

AGÈNCIA KRONOS

TU DECIDEIXES LA HISTÒRIA

Missió
CARIB

ESPERA UN MINUT!

Aquest llibre no és normal. Al contrari que amb els altres llibres, aquí hauràs de prendre decisions, i cada vegada que ho facis, la teva aventura canviarà. Pensa't bé allò que tries, perquè podries acabar bé la teva aventura o... morir en l'intent.

SABRÀS QUE HAS DE PRENDRE UNA DECISIÓ QUAN ENS VEGIS.

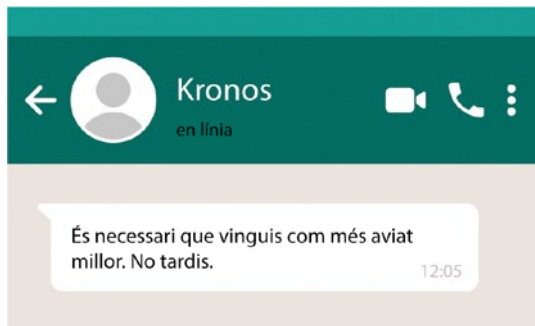
A més, recorda que, si et cal ajuda en la teva aventura, sempre pots consultar la WikiKronos a l'última pàgina del llibre.

Ah, i jo soc en Kraki.
I aquest fava d'aquí
és en Gobelet.

Des que treballes per a l'Agència Kronos, no has tornat a tenir ni un minut de calma. Hi ha tants misteris per resoldre, a la història! De seguida que et penses que pots descansar un minut, t'arriba un missatge demanant-te ajuda.

Amb una miqueta de mandra, arrossegues els peus cap a la direcció que t'han facilitat aquesta vegada. Com sempre, les mesures de seguretat de l'Agència Kronos són estrictes. Després de fer diverses voltes, identificar-te un munt de vegades i mostrar tant el teu iris com les teves empremtes dactilars, per fi aconsegueixes trobar-te davant dels teus amics.

–Bon dia de nou –et diu el major Iker Echevarría amb la seva veu cavernosa i masculina–. Precisament estava afilant el meu bastó-estoc. T'agrada com està quedant?

–Una altra vegada per aquí! Un plaer veure't –afegeix l'Iria Carballo, la somrient bibliotecària de l'agència, amb to musical.

Un minut després hi arriben a tot córrer l'Oriol Vila, l'infor-màtic, i la Maria Garcia, la directora. Semblen molt enfeinats. Sense més preàmbuls, et posen al corrent del problema.

–Tenim un nou cas per resoldre –t'acclareix la Maria–. Hem

trobat un vaixell enfonsat al mar de les Antilles. Després de reflotar-lo, hem pogut trobar entre les restes un petit cofre que havia resistit al llarg dels segles la corrosió de l'aigua del mar.

–L'aigua salada ho destrossa tot, tret de l'or –afegeix l'Oriol, sempre amb el somriure cínic de gairell–. Hi va haver sort.

–I això va d'or! –respon l'Iria amb el seu accent musical.

–Més o menys, sí –continua la Maria–. El cas és que en obrir el cofre va aparèixer una cosa inesperada: a dins hi havia una bandera pirata. Negra. I en aquell moment van començar els dubtes.

–I què té això d'estrany? –preguntes.

La Maria somriu amb autosuficiència. Pel que sembla, aquí hi ha més misteri del que sospites. Girant sobre els talons, us fa un gest a tots i, amb dues gambades, arriba a l'enorme taula de treball. Al damunt hi ha una carpeta plena de clips, pòstits, retalls de diaris i informes. Ja intueixes què significa tot això: començarà una nova missió sense donar-te ni un respir.

Amb calma, la Maria obre la carpeta i, després de regirar-la un moment, selecciona una il·lustració i li posa el dit al damunt. És la típica bandera pirata. Mires amb sorpresa els teus companys sense entendre res. En observar-te, l'Iria, la bibliotecària, deixa anar una rialla que recorda campanetes dringant i t'explica:

–A veure... El que et vol explicar la Maria és que la bandera pirata típica és la de la calavera i les dues túbies que coneixem tots. Però la que hem trobat aquesta vegada és una altra...

Acte seguit, l'Iria busca entre les imatges del seu mòbil i, girant la pantalla, te'l posa davant dels ulls.

–Aquesta és la que vam trobar al cofre. No sabem què signifiquen aquestes sigles –continua–. I això ens obliga... a explorar la història! –afegeix, amb un somriure.

–És pitjor que això –intervé el major Echevarría amb la seva veu profunda–. Ara sabem que hi havia més d’una bandera pirata. No ens ho esperàvem gens. Certament, esbrinar-ho canviaria el nostre coneixement històric.

L’Oriol et mira de cua d’ull, encreuant els braços. Com sol ser normal en ell, somriu cínicament de gairell.

–Misteri número u –diu–: què signifiquen ABH i AMH? Misteri número dos: quantes banderes pirata hi havia? Misteri número tres: ho resoldràs i tornaràs amb vida?

Bufes amb resignació. La directora Maria arronsa les espatlles i et fa un gest graciós que significa «t’ha tocat».

–Ja saps com va això –t’explica–. Si endolles al telèfon l’usb amb el rellotge d’arena, podràs viatjar a l’època dels pirates i tornar-ne després. També t’emportaràs una càpsula del temps per si et passés res i et calgués enviar un missatge perquè el trobin després els arqueòlegs actuals. I també pots fer ús de la

WikiKronos de la pàgina 141 per ajudar-te en aquesta missió amb les pistes de què disposem.

–Sense oblidar –afegeix l’Oriol, amb un to més fosc– @Spektra i @Dhampir. Faran l’impossible per liquidar-te o deixar-te per sempre en aquella època. No oblidis mai que no sabem com són físicament. Ni que ja han eliminat abans uns quants exploradors. La seva organització és molt perillosa!

T’empasses la saliva. La missió sembla interessant. Hauràs d’anar a l’època pirata i descobrir si hi havia més banderes que la que coneixem tots, a més de desxifrar què signifiquen АВН i АМН. Però, per altra banda, si comets cap error et quedaràs per sempre en aquella època, cosa que no et fa cap mena de gràcia. I, pitjor encara: potser toparàs amb @Dhampir i @Spektra. Aquests dos malfactors són verdaderament mortals.

El dubte se’t menja. T’hi atreviràs? I si surt malament?

–Aquí tens el telèfon, la càpsula i l’usb. Pots connectar-lo quan vulguis i desaparèixer ara mateix. El millor és que pots gaudir de moltes aventures, si vols.

1. Abans de res, et recomano que consultis la WikiKronos de la **PÀGINA 141**.
2. Si t’animes a resoldre el misteri, continua a la **PÀGINA 74**.
3. Però si et fa por, abandona. Salta a la **PÀGINA 37**.

Per moments els espanyols tenen avantatge i tu has de complir una missió. L'últim que desitges és que una bala de canó t'esmicoli, així que decideixes canviar de bàndol.

Aprofitant l'enrenou del combat, et vas esmunyint a poc a poc cap al bàndol enemic. Els pirates cauen l'un rere l'altre i veus arribar un parell de galions més al rescat del vaixell espanyol. Quan tens la certesa que els espanyols poden sentir-te, crides:

–Els pirates m'han segrestat! Soc dels vostres!

Un infant de marina et sent i et llança una destrat d'abordatge perquè lluitis al seu costat. Evites les bales i els cops de sable intentant conservar la vida. La lluita és acarnissada, i la pólvora i la sang dels talls de sable salten pertot arreu, però, a poc a poc, els pirates es van replegant fins que es veuen encerclats pels enemics. Finalment, el combat acaba al teu favor.

–Has lluitat bé –et parla el capità espanyol–. Al vespre es jutjaran aquests delinqüents i a la nit els penjaran pel coll del pal major. Pots sopar amb mi, un privilegi que pocs tenen. Serà un honor per a mi tenir algú com tu a taula, i podràs explicar-me com et van atrapar i què hi vas veure. La vetllada serà agradable, n'estic segur.

Bé! El capità et rebrà a la seva cabina i tindrà l'oportunitat d'investigar una mica millor. Vas pel bon camí.

Durant tot el dia, penses una història creïble que no desperti sospites i que també et permeti treure informació al capità per completar la teva missió. Potser ell en sap alguna cosa.

Mentre esperes que arribi l'hora de sopar, cap al vespre, se t'acosta un oficial de l'Armada espanyola.

–T’he vist lluitar al nostre costat. Ha sigut grandíós. Si tingués un grapat de persones com tu, podria conquerir el món –et diu–. Per cert, em diuen Francesc d’Aragó.

Li somrius amablement i continues a la teva. L’oficial mira al voltant i sembla pensar.

–Estem a prop d’Illa Tortuga. Com saps, és on es reuneixen els pirates amb els bucaners i fan «negocis». Podríem botar una xalupa abans del sopar i anar a buscar aventures i or.

–I per què ho vols fer, això? –li contestes.

–Bé... Tinc uns quants homes que vindrien amb mi. Aquí es treballa molt, i, saps què?, tot l’or i la plata del Potosí al final acaba a la Reial Casa de la Moneda de Sevilla. I no cal dir que les perles que traiem de les Filipines...

–I això què significa?

–Significa que, al final, tot això va per al rei. O sigui, nosaltres defensem l’or amb les nostres vides perquè després visquin bé a la cort. Ens claven una puntada al cul i tornen a enviar-nos a buscar més or. Ho entens? Ens estafen.

Et quedes pensant. Per una banda, creus que el capità del vaixell podria donar-te més informació sobre els pirates. Però això suposaria continuar embarcat uns quants mesos fins que arribeu de tornada a Sevilla, sense possibilitat de fer gaire més. Per l’altra, anar a Illa Tortuga és una oportunitat única. I, amb sort, podries arribar a adquirir el teu propi vaixell i tripulació. I fins i tot podries resoldre el teu misteri de manera més ràpida en entrar en contacte directe amb el niu més gran de pirates de la història. Això sí, passaries a entrar a la categoria de proscrit, amb tot el que significa, la soga inclosa.

S'acosta l'hora de sopar i ets un mar de dubtes. Veus com, d'amagat, un grup de mariners va preparant un parell de xalupes i carregant-les amb armes, menjar, estris i alguns sacs d'or que han robat de la càrrega. Quan ja està tot a punt, l'oficial se t'acosta.

–Ja has pres una decisió? No podem trigar més. O vens o et quedes. Però digues-m'ho ja.

Has de decidir-te. Les aventures són així de dures.

1. Pots complir la teva paraula amb el capità i anar a sopar a la **PÀGINA 90**.
2. I si fuges a Illa Tortuga? Continua a la **PÀGINA 116**.

Decideixes quedar-te amb l'Agnès, el capità i el seu convidat, el senyor comte, així que ignores el gest còmplice de la vídua. Aprofitant que ha sortit el tema de conversació, insisteixes:

–Alguna pista, aleshores, del que poden significar ABH i AMH?

–No, però podries preguntar-l'hi tu mateix –afegeix el comte, rialler.

–A qui? –demanes.

–A en Bartholomew Roberts, per descomptat. Aquesta és la seva segona bandera, ho sap tothom. És tot un cavaller, ningú s'explica com va acabar sent pirata. Parla amb correcció i només beu te. Potser estava fart de servir a la Royal Navy.

Això sembla interessant. Has trobat una pista que pot portar-te directament fins a l'amo de la bandera.

–I on puc trobar-lo?

–Vaig fer alguns negocis a Maracaibo fa un parell de setmanes. És allà, contractant una nova tripulació. És probable que vulgui donar un nou cop..., però t'adverteixo que no serà senzill trobar-lo. No pot anar per la vida dient que és un pirata, lògicament. Es disfressa com un comerciant honrat. Però no et confiïs. Si vol, en Roberts pot ser fred com el pitjor dels assassins. No abaixis mai la guàrdia amb ell. Mai!

La proposta és bona, però no està exempta de riscos. A més, hauràs de buscar en Bartholomew Roberts en territori espanyol, cosa que pot despertar sospites. Però ja tens alguna cosa valuosa per a la teva missió: has descobert que hi havia diverses banderes pirata, i que la que busques és la segona bandera d'en Roberts.